

Llegendes de la Mare de Déu del Corredor

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Alçada: 632m

Coordenades:

Latitud: 41.62643
Longitud: 2.47997
UTM Est (X): 456681
UTM Nord (Y): 4608431

Classificació

Número de fitxa: 08075-345
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Llegenda del monestir del Corredor](#)

[Santuari del Corredor](#)

[Ca l'Arenes](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dg., 20/05/2018 - 02:00

Descripció

Uns pastors que corrien per la serra del Corredor es van fixar que durant set dissabtes consecutius baixava del cel un ventall de rajos de foc, que s'unien en un de sol que espetegava a terra provocant una gran claror. Els pastors van anar a aquest punt i van trobar enterrada, a poca profunditat, una imatge de la Mare de Déu. En aquest lloc hi van edificar una capelleta en el seu honor.

Història

Pel que sembla, aquesta Mare de Déu era molt venerada pels pagesos i els mariners. Segons el pare Narcís Camós, religiós dominicà que va recorre totes les capelles i santuaris marians del principat de Catalunya a mitjans del segle XVII, en un combat naval entre la nau del capità Bernat Fogosot i sis galiotes algerianes a França, el fet d'invocar la Mare de Déu del Corredor els va fer victoriosos. Existeix una variant d'aquesta llegenda en la que s'especifica que no trobaren res en el punt on queia el raig però, tot i així, un dels dos pastors de nom Salvi Arenas edificà la capella i hi col·locà una imatge de la Verge dels Socors de fang. Una altra variant especifica que l'altre pastor es deia Ferraginals o Freginals, i que un dels seus toros va córrer cap al lloc on va caure el llamp i, després d'escarbar la terra, va trobar la imatge de Mare de Déu. Una tercera variant menciona a un pastor de Vallgorguina que volia fer una figura de fusta per la seva dona. Tot i que en sabia un niu de treballar la fusta, la figura no li sortia. L'endemà, al treure les eines del sarró per tornar-ho a provar, es va trobar una imatge de la Mare de Déu feta. Segons mossèn Abril, els elements d'aquesta llegenda són simbòlics i tenen relació amb l'evangeli de Sant Lluç (Llc. 2, 8-9). Alhora, dissabte és el dia dedicat a la Mare de Déu segons la tradició cristiana i la construcció de la capella entronca amb la basílica del Naixement de Jesús, edificada en el seu lloc de naixement a Betlem. Documentalment hi ha constància de la llicència otorgada a Salvi Arenes (de la masia de ca l'Arenes del Far) l'any 1523, en la que el Bisbat de Barcelona li donava permís per erigir una capella al Corredor.

Bibliografia

ABRIL I FIGUERAS, Mn. Jaume (2011). Santuari del Corredor de la Mare de Déu del Socors. Origen, història i restauració del santuari. [S.l.]: Santuari del Corredor de la Mare de Déu del Socors. Parròquia de St. Andreu d'Alfar, p. 21-24. COLL MONTEAGUDO, R.; MODOLELL ROS, J.M. (1999). Llegendes, tradicions i fets de la Serralada de Marina. Apunts sobre etnografia del Maresme. Vilassar de Mar: Oikos-Tau, p. 116. COLL MONTEAGUDO, Ramon (2008). "Històries i llegendes de Dosrius". Duos Rios, núm. 2, p. 69. COLL I MONTEAGUDO, Ramon (2012). El Maresme fantàstic. Llegendes. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 99-100.